

Àngels Moreno (València, 1993). Soc metgessa per la Universitat Rovira i Virgili. Tot passant de l'anatomia orgànica a la de les paraules, he publicat els llibres de poemes *Clarobscur* (Neopàtria, 2014), *Extrema al·legoria* (Premi Literatura Breu de Mislata 2015, Ajuntament de Mislata) i *L'usurpador* (Pagès Editors, 2017, XIX Premi de Poesia Maria Mercè Marçal). He estat inclosa a l'antologia català-portuguès *Mare Omnium* (Lastura, 2015) i a l'antologia *Entre mots i versos* (Universitat d'Alacant, 2016). Alguns dels meus poemes han estat traduïts al romanès i al portuguès. En l'àmbit de l'assaig i la crítica literària vaig obtenir el Premi Llegir 2015 de la Fundació Bromera per l'article "Anatomia dels espills". Tinc també articles de crítica literària i ressenyes a les revistes *Marxa Popular Fallera*, *Gargots*, *El salt del llop*, *Caràcters*, *Reduccions*, *Revista Saó*, *Diari Valencià* i al diari *Levante-EMV*.

Pòstuma

Deshàbitat,
el color de les tombes,
la frescor de l'incendi
del crit.
Sagnes, imperceptiblement,
del pit als dits anònims
d'un asfòdel.
com si la matèria
pogués desfilarse
en el pecíol de la pols.

De *Clarobscur* (Neopàtria, 2014)

Samària

Ets sargida en el nadir
que fendeix l'escorça
d'aquest tacte d'eben enclaustrat.
Obre el pou tapiat,
motle de la febre endolada,
a la set de la llum fosca que,
en la teva sina,
ha pres l'olor dels jacints.

D'*Extrema al·legoria* (Ajuntament de Mislata, 2015)

11

Prenc l'exemple
del cadàver:
sense dubte el seu crit
remet a l'últim

Àngels Moreno

d'allò perdut.
S'exposa
i violenta la pell
en assenyalar
que no pots,
que no ho tens.

De *L'usurpador* (Pagès Editors, 2017)

17

Creix enganxat
com una llémena.

El seu temps mai ha existit
i ara s'alimenta del meu.

Germina en el cove,
s'atansa, invicte.

És un estrany,
però té per sostre la vagina.
No es pot destruir
allò que hi pernocta.

Serà un tòtem,
l'irresoluble,
un text sobre un mirall
que va glaçar l'ànima de la rosa:

simulava el degoteig
de les espines
i ja no cal forçar-ho:

camina llargament.
T'ha canviat el pas:
amb els teus vestits,
també fa servir la teva màscara.

Diuen que ets tu,

amb la mort a l'aire.

De *L'usurpador* (Pagès Editors, 2017)